SPEJDERNES MAGASIN

33. Årgang Marts 1949 Nr. 2

VED LEJRBAALET

PIGESPEJDERNE

De to danske pigespejderkorps, der hedder »Det Danske Pigespejderkorps« og KFUK-Spejderne i Danmark«, har haft en fælles overledelse i 25 år, og som I sikkert så i aviserne, var der i den anledning en stor fest på rådhuset i København, hvor Dronningen, der er formand for pigespejdernes fællesråd, talte til spejderne og deres førere.

I anledning af jubilæet holdes der en stor landsturnering, hvor der deltager hold på 10 spejdere, hvert hold sammensat af 5 »blå« og 5 »grønne« pigespejdere. De første »udtagelses«-turneringer finder sted i marts og slutturneringen holdes på vort korps' store førertræningsgrund »Hylkedam« på Fyen. Alle turneringer ledes af de to drenge-spejderkorps' førere, og Dronningen har udsat en særlig præmie til det vindende hold.

JERES EGEN TURNERING

er der jo heller ikke så lang tid til. De måneder kan hurtigt gå, og så er det jo lidt trist at møde op til turneringen uden de fornødne spejderfærdigheder.

Regner du med, at den klarer patruljeføreren jo nok, eller måske med, at det er et job for de andre i patruljen, men ikke for dig. Der stod fornylig i en avis en vittighed, som med lidt ændring kunne siges på denne måde:

> »Der er da ingen grund til at bebrejde mig, at jeg ingenting kan. Man må huske, at det vil være fuldkommen tilstrækkeligt, hvis bare alle de **andre** i patruljen kan noget.«

Men sæt de allesammen sagde dette, så ville det ikke stå godt til i jeres patrulje.

Der er selvfølgelig en del mennesker, der helst ser, at andre klarer opgaverne, men dem skal en spejder ikke se noget stort i. De folk, der får noget ud af livet, det er dem, som **tager fat** og gør deres del, for at tingene skal lykkes bedre. Og der vil højst sandsynligt komme opgaver i en turnering, hvor **din** viden og **dine** spejderfærdigheder på et eller andet område kan gavne patruljen og hjælpe med til at bedre resultatet.

Men for at kunne noget, må man lære det først; det er der ingen vej udenom. Brug patruljemøderne godt her i foråret, og tag ikke de forskellige prøver til 2. klassesmærket eller 1. klassesmærket bare for at få mærket, men også for at **lære** sagerne godt.

En sammensvejset patrulje har altid de bedste chancer, for der gør hver sit til patruljens gavn.

HOS JENS HVASS I ROLD SKOV

Jeg var fornylig på besøg hos divisionschefen for de nørrejyder, der er skovrider i Rold, og Jens og jeg gik os en lang tur ud i skoven udenfor veje og stier. Der var i nattens løb faldet lidt sne, og så ville vi på en sporingstur for at finde spor af kronhjort.

Det fandt vi ikke, men vi traf på spor af hare, og da vi fulgte dette, så vi pludseligt rævespor. Der havde været to ræve; de fulgtes ad et stykke, men så skiltes deres spor, og Jens og jeg sporede så hver sin ræv, indtil vi — ligesom rævene havde gjort — atter mødtes. Det var vor agt at følge dem til deres hule, men et grævlingespor krydsede vor vej, det flotteste grævlingespor jeg nogensinde har set. Vi kunne følge det et langt stykke til det forsvandt i en skovtykning.

Nu er en skovrider jo ikke nogen kedelig person at være i selskab med sådan en vintermorgen i skoven, og jeg havde en dejlig tur ud af det. Jeg kom til at mindes den, da jeg for nogle dagen siden i Klampenborg Dyrehave så et par spejdere, der var på sporjagt, forsynet med gips og hvad ellers, der hører med til jagten. Nu, når jorden i marts måned bliver blød, vil der være gode muligheder ofr at gå på jagt på denne måde og bringe sporaftryk med hjem. Sådanne gipsaftryk, hvor man maler aftrykket gult og det omgivende gips grønt, er værdige trofæer at have hængende på sin spejdervæg hjemme.

Hvordan man bærer sig ad med at tage gipsaftrykkene, kan I læse i »Den lille Spejderbog«.

MÅNEDENS DIGT

Om du kan føle, alle skabtes lige,
om du ser Guds billed i hver broder skjult,
hvad end hans tro og race eller rige,

Om du kan elske fædrelandet helt og fuldt
og elske dog hvert andet folk tillige,

Om andres stand og syn du aldrig klandrer,
men fatter, hvad den anden håber eller tror,

Om også dyr er brødre, som på vejen vandre,
og om du ser Guds ansigt i hver blomst, der gror,

Og om din stræben kun er den, at tjene andre,
og at dit arbejd gøres uden trang til løn,

Da er du ganske nær din Gud, min søn!

Roland E. Philipps.

En anledning til at tjene Gud...

Af Robert Baden-Powell

Prøv engang at se udover dit daglige slid eller dine fornøjelser og tænke over det, der har større værdi. Det mest værdifulde, du kan gøre, er at tjene din Gud. Men, siger du, du er ingen præst — hvordan skal du da bære dig ad med at tjene Gud? Jo, til den tjeneste er der adgang for alle. Vi beder dagligt om, at Guds rige må komme til jorden, og hans vilje må ske. Men bønnen er intet værd, hvis man ikke samtidig søger at yde hjælp. Guds rige er jo, som vi ved, *fred på jorden og blandt mennesker fordragelighed.* — Netop nu er djævelens kongerige alt for stærkt fremherskende, misundelse regerer, had og ondskab er sået mellem nationerne, mellem klasserne, ja endog mellem de forskellige trosbekendelser. Det burde og behøvede ikke være således, hvis alle mennesker bestemte sig for at være tolerante, hjælpsomme og ædle mod hverandre og at være uselviske i stedet for selvoptagne.

Det er her, vi har lejlighed til at tjene Gud. Tænk først over, hvorledes du selv kan gøre dig bedst skikket til dette mål ved at udvikle din sundhed, ved at blive herre over dit sind, dit temperament, ved at undertrykke enhver egoistisk tilbøjelighed og ved at udvise venlighed og tjenersind over for andre. Og sæt dig dernæst som mål, at du vil bestræbe dig for i dit hjem, blandt skolekammerater og i patrulje og trop at virke for good-will og samvirke, for andres fred og lykke. — Men vær forsigtig! Ved alle disse ting må du aldrig lade dit sind blive tynget af alvor eller blive ført ud i indbilskhed, selv om de er aldrig saa vigtige.

Gå løs på dem med et lyst smil, ret som om du gik til en lystig leg.

Din gamle ven

B.-P.

Tropsfører får redningsmedalje

for anden gang!

Forrige sommer, da bådebygger *Harding Bøgeblad*, tf for 1. Søspejdertrop på Østerbro, arbejdede på dækket af en båd i Skudehavnen i København, kom nogle berusede personer ud på bådebroen, og en af dem faldt i vandet. Han blev dog hurtigt bjerget op på broen igen, men foranlediget af de andres fortsatte drillerier lod han sig overtale til at springe ud på 4—5 m vand for at bevise, at han *kunne* svømme, hvilket hans kammerater bestred.

Imidlertid gik han til bunds som en sten, og ved springet var manden kommet så langt fra broen, at ingen kunne nå at hjælpe ham. Dette indså manden, og tabte derved helt besindelsen og blev aldeles vild. De tilstedeværende blev ganske lamslåede og kunne kun stå og se hjælpeløse til. Da den berusede mand gik ned for anden gang, gjorde Harding, der var kommet til sig klar til at springe, men på sin vej nedad mod bunden kom manden så nær, at det ved utrolig åndsnærværelse lykkedes Harding at gribe en bådshage og få manden om bord i båden. Da manden kort efter var kommet til sig selv igen, forsvandt han og de andre uden et ord, og Harding gik atter i gang med sit arbejde, som om intet var hændt. I sin indberetning om redningsdåden udtaler bådens ejer, som overværede begivenheden, at det udelukkende skyldes Hardings lynhurtige reaktion, at manden ikke druknede for øjnene af tilskuerne.

For sin behjertede handling har Harding modtaget broncekorset.

I forvejen havde Harding i 1944 fået tildelt korpsets sølvkors for livredning og har således allerede en gang tidligere fået indskrevet sit navn i æresrullen.

Apropos „Kampen om det tunge vand"

For øjeblikket vises landet over den fremragende norsk-franske film: »*Kampen om det tunge vand*«, der handler om den dristige sabotage på tungtvandsfabriken ved Vemork nær Rjukan i Telemarken. Ved denne sabotage og den senere sænkning af færgen på Tinnsjøen sattes et endeligt punktum for tyskernes eksperimenter med atomkraft, hvori det tunge vand indgik som et meget væsentlig led.

Det vil sikkert interessere dig at høre, at af de 12 nordmænd, der planlagde og deltog i denne livsfarlige aktion, var de 8 spejdere eller havde været det til kort før krigen.

Aktionens leder, *Rønneberg*, var før og efter krigen tropsfører i Ålesund, og næstkommanderende *Knut Haugland* var gammel spejder fra Bergen og Wilsons specielle ven. Af de sabotører, der er med på billedet, som stammer fra filmens premiere i København, er nr. 1 fra venstre, *Helberg*, spejder fra 1. Rjukan, nr. 2, *Frederik Kayser*, og nr. 3, *Birger Strømheim*, er gamle spejdere fra Bergen, mens nr. 5, *Lier Hansen*, ligeledes er fra 1. Rjukan Trop.

Mytteriet på „NIKA WUKA"

En fortælling fra Sydhavet af St. Wahlstrøm

»Nej, ingen mytterier nu om stunder«, sagde førstestyrmand Johansen, da vi sad i café »Det røde Skib« i London en aften nogle år før krigen. »Hvordan skulle det også gå til, nu da der findes radio og alt det der? Det højeste, man nu tør drive det til, er at rømme.«

»Jamen«, indvendte jeg i håb om at få ham til at berette noget, »nu og da hører man da om, at folkene har været opsætsige mod kaptajn og styrmænd, og til og med truet dem på livet.«

»Nok muligt. Men der er langt derfra og til mytteri. Jeg har selv været med til den slags ting, da jeg gik som andenstyrmand på Rio. Men skipperen, som var en morderlig ka'l, stak kværulanten en på skallen, så han gik i dækket, og så blev der ikke mere ud af den historie. Mytteri — — nej, det forekommer ikke mere. Og hvad skulle de stille op med skibet? Tror De, de kan navigere? Nej, den går ikke — Men ....«

Jeg rakte ham en cigar, og han tændte den alvorligt.

»Men ....« gentog jeg.

»Jo, hvad jeg ville sige, i Sydhavet er det en anden sag«, fortsatte han tankefuldt. »Dér traf jeg engang et af de skrækkeligste mennesker, jeg har været ude for; det var Jimmy Pole, en besynderlig krydsning mellem en yankee og en vaskeægte urskovsneger. Mytteri var der sådan set ikke tale om, for der var ingen rigtige søfolk med i den historie, kun en samling mordere og banditter af værste skuffe. Næh, den rejse glemmer jeg aldrig.«

Han sukkede dybt, og jeg betragtede ham i smug. Karl Erik Johansen var en kraftig og spændstig sømand, og blikket i hans blå øjne tydede på en typisk handlingens mand. Når han sukkede, måtte der givetvis være noget at sukke over.

»Mytteri eller ej«, indvendte jeg, »så var det i hvert fald en historie, som jeg vældig gerne vil høre«.

»Nå, lad gå med det«, lød svaret, »jeg får vel kaste los og komme med den. — Altså: Det er tyve år siden nu, og jeg var en ren dreng, da jeg kom med som tredjestyrmand på »Nika Wuka«, en skonnert med kystfart og kopra som speciale. Skipperen hed Charlbury — han kendte de farvande lige så godt som sin egen bukselomme — og så var der to styrmænd, Dale og Setters. Jeg syntes ikke særligt om nogen af dem — man var jo lidt mindre tykhudet dengang — men kaptajnen og første var i hvert fald hæderlige folk. Besætningen skal vi ikke omtale i denne forbindelse, for en renere samling skurke var og er gamle Nika Wuka vist ene om at kunne opvise. Der var to kanakker og seks hvide, men de hvide var lige så sorte i sindet, som de sorte var det i skindet, det ligefrem *stank* af ondskab fra dem. Det varede da heller ikke længe, før jeg kom undervejrs med, at de havde et eller andet for sammen med andenstyrmand Setters.

Nå, vi samlede vores kopra, vores trepang og vore snegleskaller ind, alt mens vi masede rundt mellem øerne, og så en dag lagde vi til i Tari-Tari, en lille plads på Gilbertøerne. Og det var dér, det begyndte.

Vi havde næppe fået kastet anker et stykke udenfor havnen — Charlbury var en forsigtig herre — førend en båd kom ud med Mark Warnley. Det navn siger Dem vel ingenting, og ingen kender ham længere, eftersom han forlængst har modtaget sine gerningers løn, men dengang var han en af de værste røvere, Sydhavet kunne opvise — og det vil så sandt ikke sige så

Stillehavs-jamboree

I begyndelsen af januar afholdtes en stor international lejr ved Yarra Brae i Wonga Park, der ligger nær Melbourne i Australien. — 11.000 spejdere fra alle de australske provinser, fra Ny Zealand (bl.a. maori-spejdere), fra Fijiøerne og andre Stillehavsøer, fra Pakistan, Malaya og helt fra Sydafrika samledes i 14 dage til en stor Stillehavs-jamboree, hvorfra Magasinet her bringer et par billeder.

På det flotte billede på forsiden ser du spejderne med deres standere og faner samles til åbningsparaden, hvor den australske spejderchef og chefen for det britiske Imperium, Lord Rowallan, talte. Billedet til højre viser midterpartiet af et rundt spisebord i en af lejrene. I sandet har spejderne lavet en fiks mosaik med ordene: PAN-PACIFIC JAMBOREE.

Det var virkelig missionæren, der havde affyret skudet

lidt! Men for nylig havde han sejlet en skude i sænk, og det vidste Charlbury. Det var derfor, han kastede anker så langt ude.

Jeg sagde, at Warnley kom roende ud, og snart havde vi ham på dækket. En statelig ka'l var han, det skal ikke nægtes, men når man vidste, at han havde adskillige mord på samvittigheden, holdt man sig jo lidt på afstand af ham —

Mark Warnley havde tre ærinder, betroede han kaptajnen, og hvem der ellers vilde høre derpå. For det første ville han gerne have sin stjålne kopra fragtet hjem, for det andet ville han bede om plads for en af sine folk, Jimmy Pole — ingen af os havde hørt navnet før — og så for det tredie havde han — som han udtrykte sig — en stakkels missionær, som havde indset, at der ikke var noget at stille op med befolkningen på Tari-Tari. Warnley, der såsandt ikke plejede at beskæftige sig med kirkelige anliggender, foreslog, at missionæren, mr. Hudson, kom med om bord. Senere erfarede vi, at hans omsorg for mr. Hudson betingedes af hans ønske om at være ene hvide mand tilbage på Tari-Tari.

Kaptajn Charlbury sagde, som sandt var, at han umuligt kunne tage anden kopra end sin egen med om bord. Hvad missionæren angik, skulle han nok tage ham med, og Jimmy Pole kunne jo så følge med, hvis han da ellers var i stand til at arbejde for føden.

Vi skulle sejle næste morgen, og ved syvtiden kom vore passagerer om bord. Man skulle lede længe efter et sådant par kontraster. Mr. Hudson var en lille, mager, spændstig fyr med to vågne øjne, mens Jimmy var det vældigste mandfolk, jeg nogen sinde har set. Og selv er jeg dog ingen dværg. Hans øjne virkede alt andet end kloge, og hvad hans øvrige udseende angår, så troede jeg først, at han havde en ulden sort trøje på. Men nej, han var selv lådden, kort og godt, og han lignede mest af alt en jættestor orangutang. Du forbarmende, sikke en kontrast. Den ene hvid, den anden sort. Den ene forfinet, den anden dyrisk. Og så siger man endda, at alle mennesker er ens. Jeg skal love for det ...

Nå, nu skal jeg prøve at fatte mig i korthed. Vi krydsede os frem mellem øerne, og samme aften, som vi havde tabt landkending og havde lagt kursen mod Sidney, stod jeg og hang ved rælingen og hørte pludselig Jimmy Poles stemme i min nakke. Samtidig mærkede jeg en knivspids i ryggen.

»Vi er med på den allesammen,« hviskede han, »men vi ved ikke, hvor vi har dig, dreng. Setters er med os, og det er den gamle og førstestyrmanden, vi skal ekspedere. Forstår du? Hvis det tilfældigvis ikke skulle være tilfældet, findes der jo hajer dernede.«

Jeg har læst mange romaner, og dér presses helten altid, men siger alligevel heltemodigt nej. Men hvad skulle *jeg* gøre? Liv er liv, og jeg sagde ja. Men jeg besluttede at advare kaptajnen, men de holdt øje med mig og må have puttet noget i min kaffe, for jeg gik straks efter omkuld og sov som en sten.

Da jeg vågnede, var det hele forbi, alt det uhyggelige, som jeg helst vil glemme. Jimmy Pole havde stukket Pale ned, og Setters og en matros havde taget skipperen på sengen, men inden han døde, tog han Setters med sig, han havde faaet et skud lige i panden. Alt det fortalte man mig, som intet var hændt. Berusede var de alle, og nogle endda helt sanseløse. På navigeringen var der ingen, der tænkte.

Jimmy Pole kom hen imod mig. — »Jeg sparede dig, dreng,« sagde han, »for du kan sejle skuden, ved jeg. Nu sætter du kurs mod Tari-Tari? Forstået?«

Naturligvis forstod jeg. Det var altså Mark Warnley, som stod bagved det hele. Og nu skulle vi tilbage og tage ham om bord. Når bare det ville blæse op til en orkan; men himlen var klar og blå.

»Behøver du hjælp,« tilføjede Jimmy Pole, »kan du tage missionæren. Vi glemte ham aldeles igår, ellers var han nok også gået samme vej.« Han fjernede sig med et modbydeligt grin i sit sorte fjæs, og jeg havde bare at holde mund.

Hvordan skulle jeg vove mig ned til missionæren — det var blevet forbudt ham at vise sig på dækket, hørte jeg. Imidlertid turde jeg ikke se en hæderlig mand i øjnene og behøvede såmænd heller ikke risikere det.

Ved hjælp af de mindst berusede lykkedes det mig at vende skuden, og så lænsede vi mod Tari-Tari. Jeg stod til rors, og med mellemrum havde jeg den mistænksomme Jimmy Pole ved min side.

»Prøver du på at dreje os en knap,« betroede han mig, »så er jeg ikke den, der ryster på hånden. Husk det!«

— — —

Jeg skal ikke forsøge at redegøre for mine tanker i de dage, der fulgte. Hvorfor advarede du ikke kaptajnen, sagde jeg til mig selv, hvorfor *forsøgte* du i det mindste ikke at hindre mordene. Det hjalp intet, at jeg undskyldte mig med, at også jeg var blevet overlistet — i mine egne øjne var jeg en egoistisk slyngel.

Og stadigvæk nærmede Nika Wuka sig målet mere og mere.

En dag — den tredie efter mytteriet — lå hele banden og solede sig på dækket. Pludselig hørte jeg Jim-

my Pole give kokken en ordre, som fik mig til hurtigt at dreje hovedet.

»Hent missionæren herop!« skreg han, »nu skal vi ha' lidt sjov, folkens. Han skal holde en prædiken for os, men ikke af den skuffe, som han opvarter kanakkerne med. Og mere sprit, kok! Fart på!«

Det var, hvad han sagde, og jeg spekulerede på, hvad der nu ville ske. Jeg skulle bare have anet...

Jeg har ikke hørt særlig mange prædikener i mit liv, og jeg skal ikke dømme om, hvorvidt den missionæren holdt, da han stod på dækket med biblen i hænderne, var særlig bevendt, men jeg husker, at de lo, som om det var en klovn, der viste sine numre. Der stod mr. Hudson, lille, spinkel og forsagt, syntes det mig. Jeg kan se scenen for mig den dag i dag, for jeg havde godt overblik fra rorhjulet.

Så skete der pludselig noget. En kniv kom svirrende og borede sig dybt ind i masten lige over missionærens hoved. En tomme til, og mr. Hudson havde været stendød.

Men så, kan De tænke Dem, hørte man en stemme, en rigtig kommandorøst, som sagde:

»Hvor kom den fra?«

Det var, så sandt jeg lever, missionæren, som talte, og han var en helt anden mand nu.

»Hvem kastede kniven,« spurgte han for anden gang.

Man lo højlydt, og da latteren var døet hen, rakte Morelle, en tidligere straffefange fra Freemantle, en arm i vejret, som man gør i skolen.

»Det var mig, hr. lærer,« sagde han.

I samme sekund lød et skud, og kuglen traf Morelle midt i den oprakte håndflade.

Det var missionæren, der havde skudt. Ja, det *var* virkelig missionæren — jeg drømte ikke. Den lille, spændstige fyr med det sikre blik stod dér med to revolvere, en i hver hånd, og alle hans bevægelser talte deres tydelige sprog om, at han var vant til at håndtere den slags.

De, der lå på dækket, var som forvandlet til stenstøtter med undtagelse af Morelle, der hylede som en skabet køter.

Så lød missionærens stemme igen: »Jimmy, rejs dig op!«

Jimmy rejste sig.

»I andre bliver liggende.«

De blev lydigt liggende, for de havde ingen våben ved hånden. Missionæren var ikke præst længere, han var anklager.

»Jeg ved, hvad slags folk I er,« sagde han. »To mord har I begået her om bord, og de skyldige vil

United Nations Boy Scouts (F

FN — De Forenede Nationer — er som bekendt efterhånden vokset til at blive en kæmpemæssig organisation. I aviserne læser vi jo især om uenigheden blandt politikerne, der samles ved FN's møder, men på talrige andre områder udfører FN (bl. a. gennem datterorganisationer som UNESCO og FAO) en kolossal indsats for oplysning, fordeling af levnedsmidler, bekæmpelse af sygdomme osv. osv., og selv om denne del af FN's arbejde er mindre omtalt end den politiske, bidrager den i høj grad til at forbedre levevilkårene og dermed fremme forståelsen blandt jordens folkeslag.

I Hovedkvarteret i USA fra mange lande, og deres ligvis — dannet en spejde Boy Scouts, som foreløbi 9 nationer.

Det øverste af de tre spejdere, der er trådt an lederne i FN; i baggrund hovedkvarter i Lake Suc fanér er tropsstanderen og de har fået tilladelse ti næste billede ser vi Ma lippinerne og Carlos Gouz men veltilfredse hviler d en lejrtur. — På det ne igen Mario og Carlos og kineser, Albert Chow. E navn Fu-Yun Hsu fortæl spejderbevægelsen, og d på de steder af jordklo spejdere.

ET BUDSKAB

de ameri

Det amerikanske spejd **De forenede Nationer** det ment, hvori det til indled

»Idet vi fuldt og fast t at sikre freden ved at forståelse og good-will, Spejderkorps påtaget sig yde hjælp til ungdomme de krigshærgede.

Medens de håndgribelig mål er opregnet nedenfor derskabets bånd, der er af disse gaver, der danne for dette budskab til FN.«

Derefter følger en rapp omfattede indtil 1948 bl.

45.000 bind spejderlitte emplarer af »Scouting fo gen«, begge af B.-P., for lande, samt 11.000 eksem anske spejderhåndbog og den italienske, trykt på og italiensk og skænket t

20.000 uld-soveposer se værre ikke til Danmark! stof og 1000 kasser med ning fordelt til 21 lande

1.532.000 (!) pund ga lande.

127.803.35 dollars (ca. ½ million!) skænket af spejdere og førere i US ydet gennem dette fond.

1.151 amerikanske spej 48 stater, i lejr med 32. Fredsjamboreen i Moisso

Til slut hilser Boy Sco tilsiger dem fortsat støtte bevare *freden*, og budska derskrifterne på 12 spej rer de 12 amerikanske s

United Nations Boy Scouts *(FN-spejdere)*

FN — De Forenede Nationer — er som bekendt efterhånden vokset til at blive en kæmpemæssig organisation. I aviserne læser vi jo især om uenigheden blandt politikerne, der samles ved FN's møder, men på talrige andre områder udfører FN (bl. a. gennem datterorganisationer som UNESCO og FAO) en kolossal indsats for oplysning, fordeling af levnedsmidler, bekæmpelse af sygdomme osv. osv., og selv om denne del af FN's arbejde er mindre omtalt end den politiske, bidrager den i høj grad til at forbedre levevilkårene og dermed fremme forståelsen blandt jordens folkeslag.

I Hovedkvarteret i USA arbejder mennesker fra mange lande, og deres sønner har — naturligvis — dannet en spejdertrop, United Nations Boy Scouts, som foreløbig tæller spejdere fra 9 nationer.

Det øverste af de tre billeder viser FN-spejdere, der er trådt an til parade for en af lederne i FN; i baggrunden ses en del af FN's hovedkvarter i Lake Success i USA, og de to faner er tropsstanderen og det blå FN-flag, som de har fået tilladelse til at benytte. — På næste billede ser vi Mario Yrisarry fra Philippinerne og Carlos Gouzales fra Chile; trætte, men veltilfredse hviler de sig på vej hjem fra en lejrtur. — På det nederste billede har vi igen Mario og Carlos og foruden dem en lille kineser, Albert Chow. En anden kineser ved navn Fu-Yun Hsu fortæller dem om verdensspejderbevægelsen, og de anbringer små flag på de steder af jordkloden, hvor der findes spejdere.

ET BUDSKAB TIL FN FRA
de amerikanske spejdere

Det amerikanske spejderkorps har overrakt **De forenede Nationer** det her afbildede dokument, hvori det til indledning hedder:

»Idet vi fuldt og fast tror på betydningen af at sikre freden ved at opbygge international forståelse og good-will, har Det amerikanske Spejderkorps påtaget sig mange opgaver for at yde hjælp til ungdommen i andre lande, især de krigshærgede.

Medens de håndgribelige bidrag til dette formål er opregnet nedenfor i tal, er det de broderskabets bånd, der er knyttet under ydelsen af disse gaver, der danner den sande baggrund for dette budskab til FN.«

Derefter følger en rapport over hjælpen; den omfattede indtil 1948 bl. a.:

45.000 bind spejderlitteratur og 60.000 eksemplarer af »Scouting for boys« og »Ulvebogen«, begge af B.-P., fordelt til 46 forskellige lande, samt 11.000 eksemplarer af den koreanske spejderhåndbog og et lignende antal af den italienske, trykt på henholdsvis koreansk og italiensk og skænket til de to spejderkorps.

20.000 uld-soveposer sendt til 9 lande (desværre ikke til Danmark), 42.000 m uniformsstof og 1000 kasser med uniformer og udrustning fordelt til 21 lande (bl. a. Danmark).

1.532.000 (!) pund gavepakker fordelt i 14 lande.

127.803.35 dollars (ca. 625.000 kr. eller godt ½ million!) skænket af hundred tusinder af spejdere og førere i USA; hjælp til 45 lande ydet gennem dette fond.

1.151 amerikanske spejdere, udvalgt fra alle 48 stater, i lejr med 32.000 andre spejdere i Fredsjamboreen i Moisson 1947.

Til slut hilser Boy Scouts of America FN og tilsiger dem fortsat støtte i bestræbelserne for at bevare *freden*, og budskabet afsluttes med underskrifterne på 12 spejdere, der repræsenterer de 12 amerikanske spejderdistrikter.

Tropsføreren

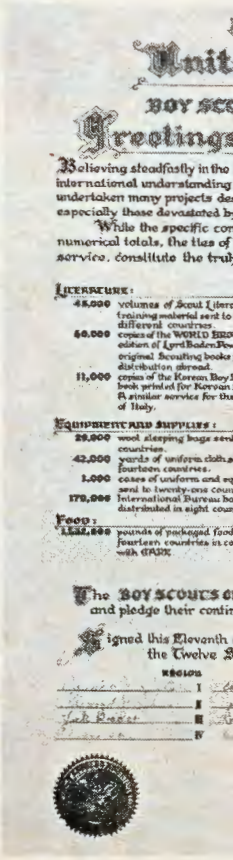
Unit
BOY SC
Greetings
Believing steadfastly in the
international understanding
undertaken many projects de
especially those devastated b
While the specific co
numerical totals, the ties of
service, constitute the tru
LITERATURE:
45,000 volumes of Scout Liter
training material sent to
different countries.
60,000 copies of the WORLD BR
edition of Lord Baden-Po
original Scouting books
distribution abroad.
11,000 copies of the Korean Boy
book printed for Korean
A similar service for the
of Italy.
EQUIPMENT AND SUPPLIES:
20,000 wool sleeping bags sen
countries.
42,000 yards of uniform cloth
fourteen countries.
1,000 cases of uniform and eq
sent to twenty-one coun
170,000 International Bureau bo
distributed in eight cou
Food:
1,532,000 pounds of packaged food
fourteen countries in co
with CARE
The BOY SCOUTS
and pledge their confi
Signed this Eleventh
the Twelve
REGION
I
II
III
IV
Jack Becker

N-spejdere)

arbejder mennesker
sønner har — natur-
rtrop, United Nations
; tæller spejdere fra

billeder viser FN-
til parade for en af
n ses en del af FN's
ess i USA, og de to
det blå FN-flag, som
at benytte. — På
io Yrisarry fra Phi-
ales fra Chile; trætte,
sig på vej hjem fra
lerste billede har vi
foruden dem en lille
1 anden kineser ved
er dem om verdens-
anbringer små flag
len, hvor der findes

TIL FN FRA
kanske spejdere

erkorps har overrakt
her afbildede doku-
ning hedder:
or på betydningen af
pbygge international
ar Det amerikanske
mange opgaver for at
i andre lande, især.

e bidrag til dette for-
i tal, er det de bro-
nyttet under ydelsen
den sande baggrund

ort over hjælpen; den
a.:
ratur og 60.000 eks-
r boys« og »Ulvebo-
delt til 46 forskellige
plarer af den kore-
et lignende antal af
henholdsvis koreansk
il de to spejderkorps.
ndt til 9 lande (des-
, 42.000 m uniforms-
uniformer og udrust-
(bl. a. Danmark).
epakker fordelt i 14

25.000 kr. eller godt
hundred tusinder af
; hjælp til 45 lande

lere, udvalgt fra alle
000 andre spejdere i
1 1947.
ts of America FN og
i bestæbelserne for at
bet afsluttes med un-
lere, der repræsente-
ejderdistrikter.

Tropsføreren med FN-spejdernes flag.

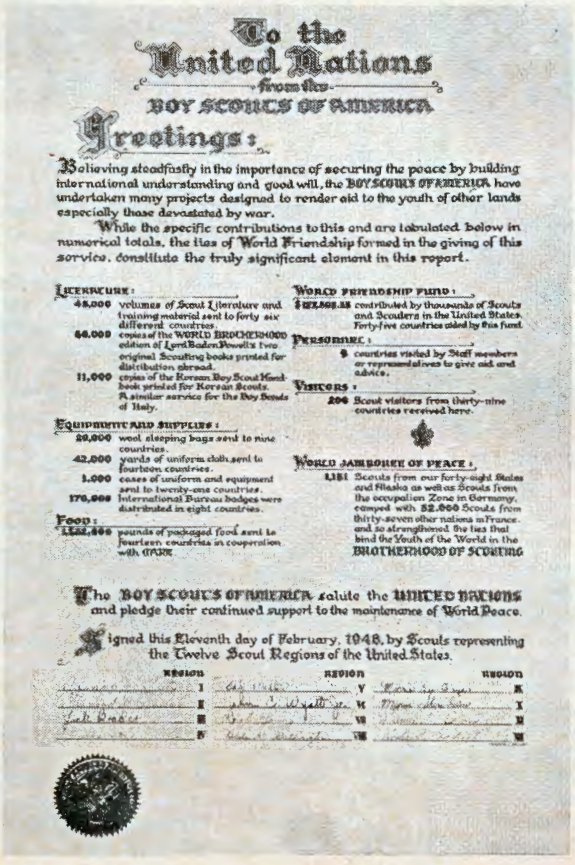

To the
United Nations
from the
BOY SCOUTS OF AMERICA
Greetings:

Believing steadfastly in the importance of securing the peace by building international understanding and good will, the BOY SCOUTS OF AMERICA have undertaken many projects designed to render aid to the youth of other lands especially those devastated by war.

While the specific contributions to this end are tabulated below in numerical totals, the ties of World Friendship formed in the giving of this service, constitute the truly significant element in this report.

LITERATURE:
48,000 volumes of Scout Literature and training material sent to forty six different countries.
60,000 copies of the WORLD BROTHERHOOD edition of Lord Baden Powell's two original Scouting books printed for distribution abroad.
11,000 copies of the Korean Boy Scout Hand book printed for Korean Scouts. A similar service for the Boy Scouts of Italy.

EQUIPMENT AND SUPPLIES:
20,000 wool sleeping bags sent to nine countries.
42,000 yards of uniform cloth sent to fourteen countries.
1,000 cases of uniform and equipment sent to twenty-one countries.
170,000 International Bureau badges were distributed in eight countries.

FOOD:
1,122,000 pounds of packaged food sent to fourteen countries in cooperation with UNRRA

WORLD FRIENDSHIP FUND:
$127,000.00 contributed by thousands of Scouts and Scouters in the United States. Forty-two countries aided by this fund.

PERSONNEL:
9 countries visited by Staff members or representatives to give aid and advice.

VISITORS:
200 Scout visitors from thirty-nine countries received here.

WORLD JAMBOREE OF PEACE:
1,181 Scouts from our forty-eight States and Alaska as well as Scouts from the occupation Zone in Germany, camped with 52,000 Scouts from thirty-seven other nations in France, and so strengthened the ties that bind the Youth of the World in the BROTHERHOOD OF SCOUTING

The BOY SCOUTS OF AMERICA salute the UNITED NATIONS and pledge their continued support to the maintenance of World Peace.

Signed this Eleventh day of February, 1948, by Scouts representing the Twelve Scout Regions of the United States.

REGION I — REGION V — REGION IX
REGION II — REGION VI — REGION X
REGION III — REGION VII — REGION XI
REGION IV — REGION VIII — REGION XII

blive draget til ansvar. Nu sætter jeg jer foreløbig i land på Tari-Tari, hvor myndighederne kan afhente jer. Og nu går I alle hen i lukafet forude, jeg skal sørge for, at døren er låset udefra. Forsøg ikke at lave kunster, så... Se så, march!«

De skulle have set dem! 10—11 sorte og hvide mod en eneste, og det tilmed en lille, ubetydelig splejs. Ja, De *skulle* have set dem. Som jeg dog nød situationen, da mr. Hudson fulgte de slukørede slyngler på vej forud. En *lille* guttermand — javel, men en guttermand i hver tomme, ja i hver millimeter.

Lidt senere kom han her imod mig, stadig med revolverne fremme. »Jeg ved ikke, hvem De er,« sagde han, »men kokken har fortalt mig, at De er blevet tvunget ind i dette her. Er det sandt?«

Jeg greb hans hånd og trykkede den — som en søn, der takker sin far. Sammen gik vi skibet igennem og smed alle de våben, vi fandt, i havet.

Der var endnu fire dages sejlads til Tari-Tari, og i al denne tid sov mr. Hudson ikke et eneste minut. Det var lykkedes Jimmy Pole at liste sig ud af vort midlertidige fængsel forude, og han havde gemt sig et eller andet sted om bord. hvor vidste vi ikke. Men vi var klar over, at han vogtede på en gunstig lejlighed til at sige tak for sidst.

Og ganske rigtigt, den sidste nat kom en kniv susende forbi mit hoved, men dermed var hans våbenforråd tilsyneladende opbrugt, for vi hørte ikke mere til ham.

Den næste morgen løb vi ind til Tari-Tari. Ligesom for fjorten dage siden kom Mark Warnley roende ud, en triumferende Mark Warnley.

Missionæren gik hen til Rælingen. »De bliver, hvor De er, så skal jeg kalde på de andre«, råbte han ned til ham og gik hen låste døren op. »Ud med jer, hele bundtet!«

En modfalden flok kom ud — med Jimmy Pole som sidste mand.«

— — —

»Ja, det var min historie« sluttede styrmanden sin beretning.

»Kort efter blev de alle overgivet til myndighederne, og Warnley kom endelig til at sone sine mange synder. Sammen med Hudson og nogle kanakker som besætning sejlede jeg skibet til Sidney, hvor vi overlod last og fartøj til Charlburys slægtninge. Hudson begav sig snart ud på en ny missionsrejse, og jeg har aldrig senere hørt noget til ham. — Men skulle vi ikke skåle for et virkeligt mandfolk, måske det mest renlivede, jeg nogensinde har truffet ...«

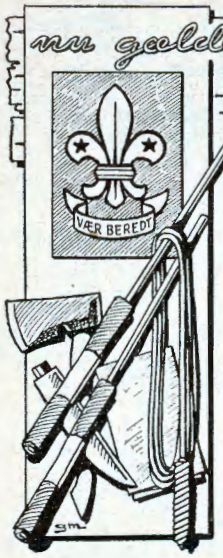

nu gælder det

FØRSTE KLASSES PRØVEN 2.

Denne gang:

PUNKT 1

og

PUNKT 2

Ja, så er jeg her igen med mit skriveri om 1. kl. prøven.

Se engang på denne tegning af spejderen, der i fuldt løb og ivrigt spejdende fremover mod målet: 1. kl.-prøven, gør sig klar til at sætte over hurdlerne, der står mellem ham og målet. Det er alle disse 8 hurdler, jeg vil prøve at hjælpe Jer over, eller rettere give Jer gå-på-mod til at sætte over i fuldt firspring.

Denne gang tager vi de to første hurdler på een gang, vi er fyldt med energi og har ikke tabt noget af pusten endnu, så det skal sagtens gå.

Punkt 1: »have været 2. kl.-spejder i mindst 1 år, have vist god spejdermæssig adfærd og ikke forsømt møderne uden tilladelse eller lovligt forfald i løbet af 1 år.

Det siger sig selv, at man må have været 2. kl.-spejder i 1 år, inden man får sin 1. kl.-prøve; patruljeføreren og tropsføreren skal jo have lejlighed til at konstatere, at du i praksis kan anvende alle de ting, du lærte gennem din 2. kl.-prøve. Får du 2. kl.-mærket uden at være dygtig til 2. kl.-prøven, så bliver der jo et hul i dine spejderfærdigheder, og det må der i hvert fald ikke være hos en 1. kl.-spejder. Derfor må I, der arbejder med 2. kl.-prøven, sørge for at være helt sikre i den, så man ikke bagefter skal kunne sige om Jer, at I har fået mærket forærende. Der er ikke noget så flovt, som at bære en udmærkelse (og det *er* prøve-mærkerne), som man ikke har fortjent.

At du skal have vist en god spejdermæssig adfærd viser, at man nok kræver teknisk dygtighed af dig, men dette er ikke nok. Af en virkelig første klasses spejder må man forlange, at han fører sig som en virkelig »gentleman«, viser at han efter bedste evne søger at efterleve sin spejderlov, også når han ikke har uniformsblusen på.

Du må ikke have forsømt møderne uden gyldig grund eller tilladelse, — nej, naturligvis — din patruljefører må jo kunne stole på dig, han må jo være sikker på, at du ikke bliver borte fra møder eller ture i tide og utide. Du skulle bare vide, hvordan det er for en patruljefører, når han har lagt et mægtig godt program til en tur, og så mangler der 3 af patruljens spejdere den søndag, I skal ud. Sådan noget medvirker til at splitte patruljen og undergrave dens styrke, og skal du være 1. kl.-spejder, så må du naturligvis ikke være een af den slags, tværtimod skal du da være een af patruljens solideste grundpiller, een din patruljefører altid kan stole på. —

Punkt 2 siger: »have skaffet en ny spejder og ført ham gennem spejderprøven.« —

Ved at skaffe en ny spejder har du naturligvis gavnet din patrulje og din trop, men det vigtigste er egentlig, at du har givet endnu en rask dreng adgang til at komme ind i spejdernes kreds, så han sammen med os kan kan få del i alle de herlige oplevelser, vi spejdere får i patruljer og troppe. Nu vil du måske sige:

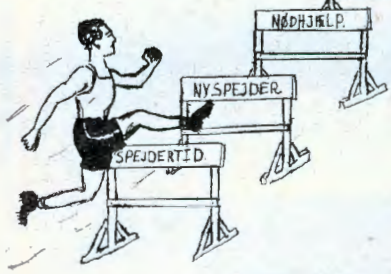

»Jah, tak! — men det er nu ikke så helt lige til at gå ud og snuppe en eller anden dreng!« — Jo, i øjeblikket tror jeg nu, det er let nok, vi ser jo mange steder, at troppene er for store og ikke vil tage flere spejdere lige nu. Men se dig om i din skole, der er sikkert drenge, der ser ud til at kunne blive raske spejdere, (det kan man næsten altid se på en dreng), eller der er måske kommet en ny dreng i din klasse, som endnu ikke rigtigt er »faldet til«, ingen kammerater har fundet endnu. Hjælp du ham med at finde kammerater, tag ham med til et patruljemøde, snak med din tropsfører om at få ham med til et tropsmøde og stik ham vor agitationspjece »Bliv spejder« i næven

Men så skal du føre ham gennem spejderprøven! Noget underligt noget at forlange til en 1. kl.-prøve? — Nej, slet ikke! Hør blot hvad B. P. skrev herom: »Når du ved tidlig øvelse er vænnet til at tage et ansvar, bliver der en mand af dig. Det styrker din karakter og dygtiggør dig til højere stillinger i din livsgerning. Det styrker også din gode indflydelse på andre.« — Det er altså dit første skridt på vejen til selv at få lov til at være den ledende, ikke alene gavner det dig selv, men også din patrulje, — du hjælper din patruljefører — og du har ret til at være stolt, den dag din patruljefører siger om den nye spejder, du lige har ført gennem spejderprøven: »Det er vel nok en guttermand og en dygtig spejder, ham får vi glæde af«. Men skal du nå dette resultat, da kræver det tålmodighed og grundighed af dig. Men hvad er mere rimeligt, end at dette netop skal kunne kræves af en rigtig 1. kl. spejder i dobbelt betydning?

Nu samler vi så kræfter til næste hurdle, den der hedder »nødhjælp«, men lad være at gå i dvale, så er I ikke i træning til at tage den. Træn flittigt! — Nu venter jeg blot i spændt forventning på de første breve fra videbegærlige spejdere, eller måske fra spejdere, der ikke helt er enige med mig.

GAMLE RAVN FORTÆLLER:

Lær morse!

Lad det være sagt med det samme. Det er dødsenstrist at sidde og lære morse på samme måde, som man lærer salmevers. Og det er slet ingen god måde at lære morse på, for de forskellige tegn hænger ikke ordentlig fast.

Naturligvis kan man ikke straks løbe til at signalere, men så snart

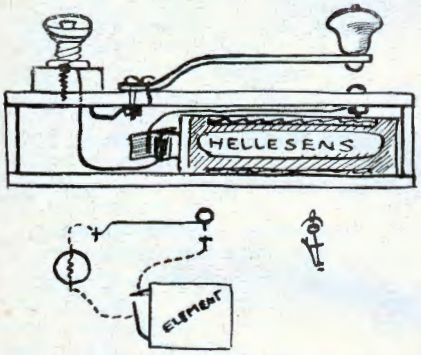

du har skaffet dig lidt kundskab om morsealfabetet, så gå straks i gang med at bruge det. Det er godt at arbejde to sammen, og det er glimrende arbejdsstof til patruljemøderne.

En udmærket hjælp til at lære morse er det at fabrikere en lille telegrafnøgle med blinklampe. Den her viste model kan ikke sende over nogen afstand, og den kan heller ikke modtage nogen melding; men den giver dig øvelse i hurtig og præcis signalering, og aflæsning af lampens signaler hamrer morsealfabetet fast i din hjerne med syvtommersøm.

Der skal bruges en lille trækasse, som du selv fremstiller, dog kan en lille cerutkasse udmærket anvendes. I kassen skal kunne ligge et fladt lommebatteri. Oven på låget fastgøres en lille fatning til en lommelampepære samt morsenøglen. Den sidste kan meget nemt laves ved hjælp af en strimmel messing eller kobber — evt. jern. Der bores et hul i hver ende, og i den ene ende fastgøres ved hjælp af en møtrik en lille knap som håndtag. Den anden ende fæstnes også med en bolt og en møtrik til låget af kassen. Messingstrimlen bøjes nu i facon, så at håndtaget ikke berører låget, førend man trykker let på det. På det sted, hvor skruen, som sidder gennem håndtagsknoppen, berører låget, når man trykker på knoppen, laver du et hul og sætter en skrue med møtrik igennem. Når du nu trykker på knoppen, rører metal ved metal.

Med lidt kobbertråd forbinder du nu:

1. den ensomme møtrik i låget med den ene arm på lommebatteriet,
2. den anden arm på batteriet med den ene skrue på pærefatningen, og
3. den anden skrue på fatningen med den skrue, som holder messingstrimlen fast til låget.

Det siger sig selv, at ledninger trækkes på undersiden af låget nede i kassen. Hvis du så ikke kan slutte ledningerne til bundskiverne på fatningen, må du bore et par huller og trække ledningen op igennem.

Dersom du ikke har lavet noget galt, vil lampen lyse, når du trykker på knoppen.

. — — — / . / — — . // . . . . / . — / . — . // — / . — / . — . . / — //

GamleRavn

Korpsmønstring 1949

Den 1. januar 1949 talte **Det Danske Spejderkorps**

20.142 medlemmer

Fremgang i 1948 440

7991 ulveunger
7797 spejdere
1259 skovmænd
532 rovere
2563 førere

Hvor stor bliver fremgangen i 1949?

Det afhænger bl. a. af **DIG!**

Kampen om sølvøksen

For tredie gang har 1. Stærkodder Trop i Odder afholdt sin store indianerøvelse...

Denne gang gjaldt det *kampen om sølvøksen* — stammernes tegn på evig fred og lykke, røvet af ukendte indianere. En tidlig aften samledes patruljerne ved »Den store wig-wam« for her at hente oplysninger. En time senere mødtes alle — nu som indianerstammer — i »De tavse skyggers dal«. Efter at

hver stamme havde afleveret deres offergaver til den store medicinmand, blev de sendt ud på en udtagelsesprøve, som, hvis de bestod, skulle give dem ret til at deltage i jagten på sølvøksen. Prøven bestod bl. a. i klatring over en å ved hjælp af tovbro, finde de hvide pile i offerlunden (der bl. a. rummede en gudestøtte og en offerskål) og undgå de onde ånder, som ville afkræve dem mønter.

Atter samledes stammerne om råds-ilden, og fredspiben gik rundt; senere lød tam-tam'en, og krigsdansene begyndte. Nattens øvelser sluttede med opsporing af fremmede wig-wam'er samt et drabeligt opgør mellem de fire stammer.

Næste morgen efter vel overstået morgenmad skulle krigerne ved hjælp af fuglespor, indianerudrustning, bueskydning, snigning m. m. finde frem til den indianer, som skulle give dem det sidste spor til sølvøksens gemmested, men ak — han var dræbt, skudt i ryggen af en giftig pil. Heldigvis havde han været i stand til at kradse nogle tal på jorden, samt vise med hånden i en bestemt retning.

Mohikaner var den heldige stamme, der nåede først frem til sølvøksen, men det var det samlede resultat af alle øvelser, som skulle give ret til sølvøksen, og det blev Mårene, der blev den bedste stamme af alle.

Alt i alt en strålende øvelse, og der er ingen tvivl om, at alle ser hen til indianerjagten næste ar.

»Hood«.

Korpset rundt

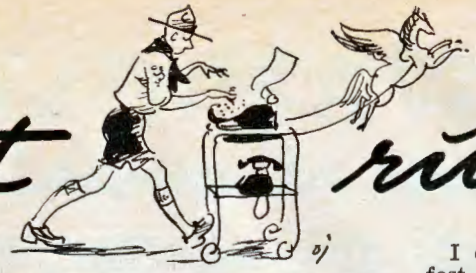

»Søren Kanne« har fået foden under eget bord!

Også Grenå-spejderne i Søren Kannes trop har nu kunnet indvie deres dejlige, nye tropshus, som de har opført på en af de bedste grunde i byen. Det rummer et stort tropslokale med pejs, et mindre lokale til patruljerne, køkken, materielrum og en sovesal til brug for besøgende troppe.

Indvielsen blev en af de største festdage i troppens 30-årige historige. Talrige gæster fra nær og fjern var kommet til stede, bl. a. et meget stort antal »gamle drenge«, hvoraf hovedparten nu er bosat i København. Gammel kærlighed ruster som bekendt ikke, og denne koloni af gamle Grenå-drenge i hovedstaden har endnu engang bevist dette ord ved at skænke en sum af 800 kr. som hjælp til opførelsen. Det er sikkkert også de færreste troppe, der er i stand til at tromme hele otte tidligere tropsførere sammen, selv om det er en indvielse, det gælder.

Endog den mand, der stiftede troppen for over 30 år siden, var kommet til stede og fortalte de undrende spejdere om glade minder spejderbevægelsens oldtid.

Jo, det var ret en indvielse!

Nyt fra „molboernes hovedstad".

»Den glade sardin« på spejderløb!

Selv om det kun er sjældent, der spørges nyt herovre fra, betyder det dog ikke, at vi helt ligger på den lade side, tværtimod!

Medlemstallet er i det forløbne år gået stærkt frem, hvilket også har sat sit præg på de forskellige foretagender i årets løb.

»Vi må alle kæmpe en kamp mod det onde i os selv«

Ringsted-spejdernes trykte blad »Alavivo« bringer hver måned en gengivelse af et smukt linoleumstryk, udført af en spejder og varieret fra måned til måned Her ser du en formindsket udgave af et af linoleumstrykkene, der var ledsaget af ovenstående ord.

I efteråret holdt vi sommerlejrfest, hvor vi mindedes den pragtfulde sommerlejr på øen Fur; det skulle bare have været en lille hyggelig komsammen for alle ulve, spejdere og forældre; men i stedet blev det en fyldt sal med 300—400 mennesker.

I december afholdt vi det årlige »juleløb«. Løbet former sig på den måde, at tropsledelsen laver øvelsen, alle spejdere og ulve er postdommere, og patruljerne består af Sct. Georgsgildets medlemmer, flokledelsen og ikke at forglemme ulve- og spejderforældre. Disse patruljer finder selv på deres respektive patruljenavne, og i år sås navne som »morgensøvnens sønner«, »den glade sardin«, «non plus ultra« o.m.a.

I samme måned afvikledes konkurrencen blandt troppens patruljer om troppens vandrepokal (den skal vindes tre gange i træk eller fem gange i alt for at blive ejendom) og retten til at føre en gengivelse af troppens totem for det næste år.

Vort orkester, der nu består af 23 ulve og spejdere, har ved flere lejligheder medvirket ved festligheder, bl. a. ved den årlige sommerfest, ved en fodboldkamp mellem et norsk og et dansk hold, ved flere spejderfester rundt om på Djursland samt ved en vagtparade gennem byen sidste søndag før jul. Vagtparaden begyndte på sygehuset og endte med en koncert ved juletræet på torvet.

Papirindsamlingen, som spejderne har forestået her i byen, gav i alt 4½ tons, der nu er sendt til LAB. Nu håber vi på et godt overskud.

—D.—

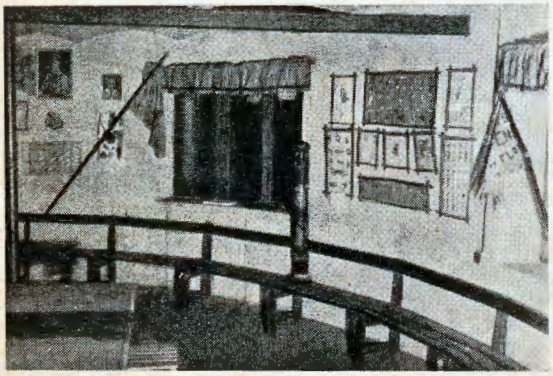

Et par billeder fra det indre af BALDERSBORG i Hedehusene; det er Balder Trops fikse spejderhytte, som er indrettet i et gammelt vandtårn, som spejderne selv restaurerede. Bemærk patruljevæggene — et eksempel til efterfølgelse!

Fin-fin spejderfest hos 2. Kong Skjold i Holbæk.

Hotel Isefjords teatersal var fyldt til allersidste plads, da vi lagde ud med vor spejderfest. Tropsrådsformanden bød velkommen, og under flagsangen gled Dannebrog derefter til tops på scenen.

Efter prologen gik tæppet tilside for et smukt optrin, »En snekke for fulde sejl«, med drengekongen Kong Skjold i sin skinddragt. Numrene fulgte nu slag i slag, alle indrammet af vor »teatermalers« fortrinlige kulisser. Stor jubel vakte en meget lille ulveunge, der i sangen: »Jeg en gård mig bygge vil«. kom til at bytte om på »port« og »dør« i sidste linie, både første gang og bagefter endnu engang, da han blev kaldt frem for at synge sidste vers igen!

Som rosinen i pølseenden sang skovmændene en satirisk vise om vort kære tropsråds medlemmer, der havde slidt i det med at hjælpe os med den vellykkede fest.

STÆNGEL,
2. Kong Skjold.

Et ikke helt almindeligt besøg

har pf *Jørgen Brynjolf* fra Viborg haft i julen. Sammen med sin *Egernpatrulje* fra *2. Viborg Trop* var Jørgen ene om at repræsentere de danske farver ved en stor patruljelejr i Blair Atholl i Skotland sidste sommer, og dér blev han særlig fine venner med en ægyptisk spejder, Sam Ischbia. Da Sam for øjeblikket studerer i England, kunne han tage imod Jørgens indbydelse om at komme til Danmark og besøge ham i julen, og Sam fandt sig så godt til rette i Viborg, at han følte det, som om han havde fået et nyt hjem. Og for Jørgen og hans spejderkammerater i troppen var det selvfølgelig en stor oplevelse at høre en vaskeægte ægypter berette om Nilens eventyrlande og synge sit hjemlands vemodige sange.

Jamboretter til sommer.

Efter den vældige succes, **Nørrejyske Division** havde med sin jamborette i 1947, er det kun naturligt, at de nørrejyder igen omgås med planer om at lave en jamborette i Rold skov, en lejr på højst 500 spejdere, bestående af danske troppe, hver med sin udenlandske frændetrop.

Det forlyder, at den skal være helt i urskovsstil med selvbyggede negerkråler, spidstegning, hjemmebyggede kanoer af træstammer og meget andet spændende.

Vi skal nok vende tilbage til sagen, når tidens fylde kommer!

Også **Lyngby Divisionen** omgås med store planer om en jamborette, der skal ligge i den herlige Strandegård Dyrehave syd for Faxe Ladeplads, lige ud til Østersøens bølger. Der forventes deltagelse fra Norge, Sverige, Finland, Island, England, Holland, Belgien og Frankrig.

Selvfølgelig vil »Magasinet«s flyvende reporter også til sin tid holde jer underrettet om denne lejrs gennemførelse.

Du kan næppe undgå at have bemærket, at Spejdernes Magasin denne gang er blevet to sider fyldigere. — Ganske vist kniber det stadig så meget med det dyre papir, at vi har måttet nøjes med de 12 sider spejderstof (+ 2 sider ulvestof, som kun findes i den del af oplaget, som ulveungerne får), men det er lykkedes os at øge spaltebredden så meget, at der nu er ca. 15—20 pct. mere stof pr. nummer, end det hidtil har været tilfældet, hvilket altså svarer til en reel gevinst paa to hele sider ....

*

Da vi som følge af udvidelsen også har fået mere plads til at boltre os på under rubrikken »Korpset rundt«, skal jeg benytte lejligheden til at vække de sikkert ikke helt få tropsreportere, der blidt er slumret hen, og opfordre dem til at indsende deres åndsprodukter til redaktionen. Kig på referaterne i dette nummer og sammenlign de her omtalte begivenheder med foretagender i jeres trop og patrulje. Har I mon ikke også i den senere tid oplevet ting, som det kunne være sjovt at referere for et større forum, d.v.s. jeres godt 20.000 kammerater i DDS? Findes der ikke allerede en reporter i jeres trop, var det vist en idé at udnævne en sådan, således at også **jeres** trop i fremtiden kan finde omtale i Magasinet.

At der findes troppe, der er sig selv nok, og som aldrig ville drømme om at lade os andre få del i deres oplevelser, er troligt nok, men mon ikke de er langt i mindretal? I hvert fald regner jeg med, at jeg før eller senere vil kunne fortælle en undrende omverden, hvad **du** og dine patrulje- og tropskammerater oplevede ved en eller anden lejlighed, fordi jeres tropsreporter har passet sit job med den for ham særegne ildhu.

På forhånd tak!

*

Redaktionen har længe omgåedes med planer om at lave en dobbeltside med en formindsket gengivelse af de bedste af »hovederne« på de ikke helt få tropsblade, vi modtager med større eller mindre regelmæssighed hver eller hveranden måned. Samtidig var det vel også ganske underholdende med en samlet liste over navnene på de mange tropsblade.

Imidlertid findes der utvivlsomt adskillige troppe, der aldrig har ulejliget sig med at sende et enkelt nummer af deres blad til Spejdernes Magasin (det koster jo hele 6 øre pr. måned i frimærker!), og andre har måske tidligere gjort det, men er nu holdt inde af en eller anden uransagelig grund.

Da vi af let forståelige grunde gerne vil gøre ovennævnte dobbeltside og liste så fyldige som muligt, være disse ord at opfatte som en høflig anmodning om i fremtiden at lade redaktionen tilflyde et enkelt eksemplar af jeres utvivlsomt fremragende lokale spejder- og ulveavis.

Endnu engang en tak på forskud fra

Torben

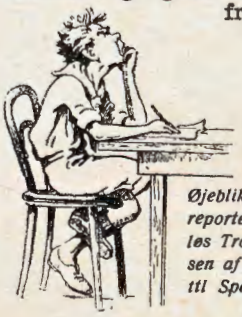

Øjebliksbilledet af tropsreporteren fra 1. Mageløs Trop under forfattelsen af alle tiders referat til Spejdernes Magasin.

(Tegning af B.-P.)

Nu kan vi igen levere

den rigtige spejderrygsæk

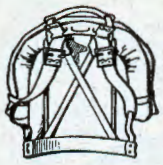

JAMBOREE-MEISEN i ny forbedret udgave — med dobbelt vinkeljernsbeslag — gennemgående nitter — **gjorderemme med påmonteret skulderfilt** — den rigtige khakifarve kantet med naturel læder — kort sagt den rygsæk, som er bedst egnet til vort formål. pris kr. **39,50**
Vi har også den alm. udførelse i khakifarve pris kr. **34,50**

KIT-KAT-RANDSEL — er efter samme princip: den firkantede rygsæk. Den er betydelig større og ikke for drenge, men voksne spejdere og førere kan ikke få nogen bedre. Den har aftagelig ramme-meis og special vævede gjorde — der er mange års erfaringer bag den model kr. **67,50**

BAVIAN-RYGSÆK — er også firkantet og med udvendig lomme — den er særdeles velegnet for ulveunger og mindre spejdere kr. **23,00**
NORSK MODEL med alm. meisstativ — khakifarvet — juniorstørrelse. kr. **26,50**

Norsk model — voksen størrelse i svært gråt stof m. chromgarvet læder. kr. **43,50**
Samme i luxus udførelse og ekstra størrelse. kr. **55,50**
Prima engelsk fabrikat — drapfarvet. kr. **36,50**

Svensk model med svære læderremme. — dame kr. **45,75** — herre kr. **48,75**
Ekstra udførelse med stort gummiforet låg og lange remme. kr. **62,50**

MALLEMUK-MEISEN — ny model, hvor vægten ligger foroven i rygsækken — ekstra udførelse med meget stort låg — dame og herre størrelse — **kr. 79,50**

Soveposer

Vi har købt et parti militærtæpper og syet nogle billige soveposer, der er kun et begrænset antal og ordrerne ekspederes i rækkefølge.
Størrelse I for ulveunger og mindre spejdere ..... 2. sortering kr. **9,50**
1. sortering kr. **13,50**
Størrelse II for større spejdere ..... 2. sortering kr. **13,50**
1. sortering kr. **17,50**
Vi kan også levere soveposer af svært tæppestof til kr. **36,00.**

Spejderkniv m. ring
italiensk, ca. 9 cm **2,25**
italiensk, ca. 10 cm **2,75**
Finsk skovmandsdolk i læderskede m. kvast **9,85**

Fodboldstøvler
m. stålsvang, — bedste model.
størr. 36—39 ..... **29,00**
størr. 40—45 ..... **31,75**
Orienteringssko
box calf m. gummisål
kr. 18,00

Khaki-bukser
Vi har nu fået flere uldne khakibukser i forskellige benlængder.
Ima kvalitet **29,50**
Fodboldbukser
størr. 0—1—2 ..... **6,90**

Silva-kompas
Nu kan vi igen levere Silva kompas type I m. vædske **27,50**
Samme facon (Viking) uden vædske — spec. tilbud **11.50**
Etui af glat brunt læder med fiber indlæg
kr. **2,50—3,50**

Skistøvler
i prima kvaliteter med dobbelte såler
størr. 36—39
kr. **35,00 — 39,20 — 41,95**
størr. 40—45
kr. **40,35 — 47,30 — 54,40**

Meta-kogeapparater
til tørsprit — orig. schweizer fabrikat
størr. ¼ liter .... kr. **5,20**
størr. ⅓ liter .... kr. **6,75**
størr. ½ liter .... kr. **12,50**
størr. 1 liter .... kr. **14,35**
Tørsprit
20 stk. **1,75** — 50 stk. **4,00**

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.
Spejdersport
Redaktør: Adjunkt Svend Ranvig,
Søgade 3, Sorø.

Nørre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526
Eksp. Kl. 9–17½, Fredag 9–18, Lørdag 9–14
Odense: Klostervej 19
Aarhus: Østergade 26
Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon PAlæ 5711 . Kontortid Kl. 8–16, Lørdag Kl. 8–12. Giro 2284
Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret

Odense filial har fået tlf. 12.418.

FR. PALM GREISEN BOGTRYKKERI. KBHVN.